

בש"פ 6757/19 - משה בן משה נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 6757/19

לפני: כבוד השופט א' שטיין

העורר: משה בן משה

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי תל אביב-יפו
במ"ת 50596-07-19 מיום 22.10.2019 שניתנה על-
ידי השופט א' הימן

בשם העורר: עו"ד מוטי אזולאי

בשם המשיבה: עו"ד ארז בן ארויה

החלטה

1. לפניי ערר לפי סעיף 53(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), על החלטת בית המשפט המחוזי תל אביב-יפו (השופט א' הימן) שניתנה ביום 22.10.2019 במ"ת 50596-07-19. העורר מלין על כך שבית משפט קמא "לא נתן החלטה לעניין שחרורו/מעצרו [...]. במעמד הדיון, והורה כי תינתן החלטה במועד שאינו ידוע".

2. ביום 21.7.2019 הוגש לבית המשפט המחוזי תל אביב-יפו כתב אישום נגד העורר המייחס לו רכישה והחזקת נשק, עבירה לפי סעיף 144(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); נשיאת נשק, עבירה לפי סעיף 144(ב) לחוק העונשין; וכן ירי מנשק חם, עבירה לפי סעיף 340 לחוק העונשין. במסגרתו של כתב אישום זה נטען כי

עמוד 1

העורר רכש מנאשם אחר בפרשה בה הוא מעורב אקדח הזנקה, וזאת לאחר שביצע באמצעותו ניסוי ירי באזור מגורים בבאר יעקב. לאחר הירי נסעו העוררוהנאשם האחר לרמת-גן, ושם הם נעצרו בחניון בניין ה"סיטי טאוור" כשאקדח ההזנקה נמצא בתא הכפפות ברכבם.

3. בד-בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המדינה בקשה לעצור את העורר עד תום ההליכים. בבקשתה טענה המדינה כי קיימות בידה ראיות לכאורה להוכחת אשמת העורר במיוחס לו; כי נשקפת מהעורר מסוכנות גבוהה, אשר נלמדת הן מחומרת העבירות המיוחסות לו והן מנסיבות ביצוען; וכן כי קמה נגדו חזקת מסוכנות סטטוטורית מכוח סעיף 21(א)(1)(ג)(2) לחוק המעצרים. בבקשתה התייחסה המדינה גם למצבו הרפואי של העורר, הסובל מגידול בראשו, והסבירה כי לחובת העורר עומד עבר פלילי מכביד, אשר כולל עונש מאסר ממושך שרוצה בשנים האחרונות – ראייה לכך שמצבו הרפואי לא מונע ממנו לבצע עבירות חמורות ולסכן את שלום הציבור.

4. בית משפט קמא קיים סדרת דיונים בבקשת המדינה, אולם טרם ניתנה החלטה סופית בעניינה. בהחלטה מיום 7.10.2019 קבע בית המשפט כי קיימת תשתית ראייתית המאמתת לכאורה את אשר נטען נגד העורר בכתב האישום. בהחלטה מיום 22.10.2019, עליה מלין העורר בגדרי הערר הנוכחי, נקבע כי ההחלטה בעניין מעצרו תישלח לצדדים. יצוין, כי החלטות אלה ניתנו בהמשך להחלטת השופט י' אלרון בבש"פ 6052/19 בן משה נ' מדינת ישראל (15.9.2019) אשר הורתה על קיום הדיון במעצרו של העורר לא יאוחר מיום 19.9.2019, והוראה זו אכן קוימה.

5. לטענת העורר, הליכי מעצרו נמשכים זמן רב בשל מחדלי המדינה ובשל העיכובים שחלו בדיוני בית משפט קמא בעניינו. העורר מפרט וטוען, כי לנוכח מצבו הרפואי הקשה התמשכות זו של ההליכים מעמידה את חייו בסכנה מאחר שאיננו מקבל מענה רפואי ההולם את מצבו בין כותלי הכלא. כמו כן טוען העורר כי שירות בתי הסוהר מתעלם מההנחיות הרפואיות ומהחלטות שיפוטיות שניתנו בעניינו. העורר מדגיש, כי מצבו הרפואי איננו מאפשר שום דחייה בהחלטה בעניין מעצרו ותנאיו, וכן כי בסופו של יום מצב זה יחייב את שחרורו לחלופת מעצר. העורר מבקש על כן כי אורה לבית משפט קמא לקיים דיון דחוף בעניינו, שבמהלכו ייבחנו המפקחים שהוצעו על ידיו. כמו כן מבקש העורר כי אורה לבית משפט קמא ליתן החלטה סופית בדבר מעצרו בתוך פרק זמן קצוב.

6. המדינה, מנגד, טוענת כי ההליך מתנהל בקצב רגיל; כי היא מעריכה שהחלטת בית משפט קמא בעניין מעצרו של העורר תינתן בקרוב מאד; וכי מסוכנות העורר מחייבת את המשך מעצרו מאחורי סורג ובריח.

7. מהחלטת בית משפט קמא מיום 23.9.2019 עולה כי בית המשפט מודע היטב לכך שעליו להכריע במעצרו של העורר בדחיפות. יחד עם כך, כפי שבית המשפט ציין באותה החלטה, אין הוא רשאי לפסוח על הדיון וההכרעה בנושא של ראיות לכאורה. העורר, אילו רצה בכך, יכול היה לתת את הסכמתו לכך שהדיון בעילת מעצרו יצא מן ההנחה שיש לחובתו ראיות לכאורה, אולם הוא בחר שלא לעשות כן. זו כמובן זכותו המלאה, אך מימושה של זכות כאמור בלי ספק נמנה עם הגורמים שמנעו מבית המשפט להכריע בעניין עילת המעצר במהירות.

8. כך או כך, סביר להניח כי בית משפט קמא ייתן את החלטתו בדבר עילת המעצר בימים הקרובים (ראו בעניין זה את דבריה של השופטת ד' ברק-ארז בפסקה 8 להחלטתה ברע"ב 7180/19 אבו זייד נ' שב"ס (31.10.2019)), וכי במסגרת החלטה זו תישקל בכובד ראש האפשרות להמיר את מעצרו הנוכחי של העורר, בשל מצבו הרפואי הקשה, במעצר-בית בתנאים של אזוק אלקטרוני ובתנאים מגבילים נוספים אשר גם יאפשרו לו לקבל טיפול רפואי נחוץ.

9. לאור הערכתי זו ונוכח העובדה שלעורר שמורה הזכות לערור על ההחלטה שתינתן, אינני רואה סיבה להתערב בסדר יומו של בית משפט קמא בעת הזאת.

10. הערר הנוכחי נדחה אפוא.

ניתנה היום, ז' בחשון התש"פ (5.11.2019).

ש ו פ ט
